

POBRESA pàg 3

Haver de viure al carrer i poder tenir feina: una combinació impossible?

BÀSQUET pàg 20

Serena Mirat, capitana del CB Roser: "Quedar-se a prop d'un somni és dur"

líniaeixample

cada dimecres

Setmanari · 7/6/2023 · Núm. 249 · liniaeixample.cat

El conflicte del bloc del carrer Tarragona es complica

Els veïns denuncien molèsties i destrosses per les obres que s'estan duent a terme per anar fent pisos turístics pàg 10

Foto: ACN

EL FORT PIENC pàg 17

El barri viu una nova edició de la Festa Major fins al 18 de juny

DRETA DE L'EIXAMPLE pàg 14

En marxa el judici als altres que van apallissar un jove

SAGRADA FAMÍLIA pàg 16

'Som Poblet', la jornada del teixit associatiu del barri

"Estic en xoc"

El cas de la Chanaz: desnonaments cruels que no s'acaben pàg 11

Garcia Zarco dental

implants | odontologia | estètica

IMPLANTS MÍNIMAMENT INVASIUS

- Menor inflamació i dolor
- Menys temps de cirurgia

Perquè ens importes...

- 1 Confiança: No som una franquícia
- 2 Compromís: La teva salut és el que ens preocupa
- 3 Proximitat: Estem al teu costat, al barri

Demana la teva 1a visita **GRATIS** sense compromís
El farem una història clínica + exploració amb estudi radiogràfic i càmera intraoral

Dra. Josefina Zarco Cabrerizo

Directora mèdica

- Llicenciada en Medicina i Cirurgia (UB)
- Metge especialista en Estomatologia
- Postgrau en Endodòncia, Implantologia i Cirurgia Oral
- Pèrit Dental
- Certificada en Carilles Lumineers
- Medicina estètica

C/ Casanova, 105 - Barcelona (entre Mallorca i València) - Telf. 93 451 10 26 - 669 125 397
De dilluns a divendres de 10h a 14h i de 16h a 21h - Metro: Hospital Clínic

Tenim cura de qui tu més estimes com tu més t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres. Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu. Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents, els recoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servei sanitari continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

Treballar quan no es té casa

» Viure al carrer i tenir una feina és una combinació molt complicada i plena de dificultats
 » El 2022, un 14% de les persones sense llar ateses per l'Ajuntament afirmaven haver tingut una feina

Albert Alexandre
BARCELONA

Viure al carrer i treballar. Sembla una combinació impossible. Malgrat això, les persones sense llar que tenen alguna mena de feina són més de les que ens podríem arribar a imaginar.

Segons dades d'una enquesta feta per l'Institut Metròpoli – antic IERMB – el 2022, de les persones sense llar que els serveis municipals de Barcelona van atendre, un 14% afirmaven haver rebut ingressos d'una activitat laboral un mes abans de ser preguntats, mentre que un 27,6% de les enquestades i un 21,3% dels enquestats deien que estaven fent o havien començat a fer una activitat laboral.

LA CONSTRUCCIÓ

El Carlos és un d'aquests casos. D'origen uruguaià, fa més de mig any que viu al carrer. Sempre s'ha dedicat al sector de la construcció i ara treballa sense contracte per a una empresa de reformes des de fa dos mesos. Cada dia dorm al carrer, i després de llevar-se se'n va a la feina. Com és possible? El Carlos reconeix que és difícil.

“No et pots dutxar ni rentar la roba, i en una feina com la meva, que t'embrutes molt, això ho complica tot”, assenyala. És per aquest motiu que ell aprofita les dutxes que hi ha al centre obert de la Fundació Arrels, al carrer de la Riereta de Barcelona. Segons explica Laia Margalef, de l'equip d'acollida de la mateixa fundació, per a les persones que viuen al carrer i treballen, “els serveis higiènics són molt importants”. També ho és trobar un lloc on descansar si tenen feines físiques. “Com que la

Més persones sense llar de les que ens pensem tenen feina. Foto: Arrels

policia no els deixa dormir al carrer durant el dia, si treballen de nit i necessiten descansar, de vegades dormen al centre durant el matí”, afegeix.

Els problemes del Carlos van començar quan va caure d'un cinquè pis i es va fracturar la columna. Aleshores vivia amb la seva dona i la seva criatura. Dos anys de baixa després, sense feina, es va separar i va anar a viure en un hotel. Quan ja no podia pagar l'habitació va provar sort en un alberg municipal per a persones sense llar. “Només vaig estar-hi tres setmanes, perquè l'ambient era decadent”, explica. Va preferir dormir al carrer per tenir més llibertat de moviments, ja que els albergos tenen un horari d'entrades i sortides força estrictes.

Actualment, la feina que té és en negre, però el dia de la conversa amb aquesta publicació ens explica que a la tarda té una

entrevista i que podrien fer-li un contracte. “Soc optimista”, diu. “Estic intentant sortir del carrer, però és difícil perquè tinc deutes, he de pagar la pensió del meu fill i una habitació és molt cara”, afirma. En els mesos bons, entre la feina i ajudes, el Carlos pot arribar a cobrar 1.400 euros, però ningú vol fer-li un contracte d'arrendament perquè no té un contracte laboral.

NETejar OFICINES

Segons explica Margalef, hi ha dos tipus de perfils pel que fa a la relació entre treball i sensellarisme. Un primer que, com el Carlos, té la situació administrativa regularitzada i que, per tant, pot aconseguir feina, i un segon que no té papers i encara ho té més difícil. És el cas del Beniam.

Nascut a Eritrea, va haver de marxar del seu país el 2008 per motius polítics. Aquesta nació

africana estava immersa en diversos conflictes violents i ell es va negar a fer el servei militar. Quan va arribar a Espanya va haver de dormir al carrer durant tres anys perquè no li donaven asil polític. Finalment, el 2015 va poder obtenir la targeta vermella que certifica la seva condició de refugiat.

“Fa un mes treballava netejant oficines, però em donaven molt poques hores de feina”, explica. Segons denuncia, havia de fer, en tres hores i mitja de dilluns a divendres, el que altres treballadors fan en una jornada laboral. “Em tocava netejar oficines enormes amb sales que tenen fins a 70 ordinadors”, diu.

Feines com la del Beniam són les més comunes entre les persones que viuen al carrer. “Nosaltres els recomanem que vagin a Mercabarna, perquè allà és més senzill aconseguir treballar”, afirma Margalef.

ESTIGMA

Si ja és complicat per a una persona que viu al carrer tenir feina, encara ho és més mantenir-la. “Al principi no m'acceptaven perquè viva al carrer... A més, quan tenia una feina, com que soc epilèptic necessitava dormir bé, i a la intempèrie això és difícil”, diu el Beniam. Ara viu en una habitació que li costa 234 euros, quan ell amb sort en guanya 500.

Per la seva banda, Margalef explica com les persones que viuen al carrer amaguen la seva situació a qui les ha contractat. “Ens hem trobat amb casos de caps que les han acomiadat quan han sabut d'on venien, per pur prejudici”, denuncia. “Tot això per no parlar que la majoria treballen en feines sense contracte i, de vegades, fins i tot no els acaben pagant”, afegeix. “Recordo el cas d'un noi que era perruquer i que cobrava 600 euros per fer 10 hores al dia”, lamenta.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniaeixample** a Telegram

La lupa

Per la 'gitanització' de Catalunya

per Xavier Godàs

Foto: Arxiu

El propassat 11 de maig, el president rebia una vintena de dones gitanes universitàries, en una trobada pensada per mantenir una conversa distesa. El 24 de maig vaig tenir l'ocasió de celebrar l'accés a la universitat per a majors de vint-i-cinc anys de prop d'una quinzena d'estudiants gitanos del Grup d'Accés a la Universitat, una unitat formativa depenent del Pla Integral del Poble Gitano de la Generalitat. Ambdues trobades van ser molt reveladores.

En la conversa mantinguda amb el president, les estudiants varen expressar els seus reptes i projectes. Fins aquí el que era d'esperar, que les il·lusions són universals i ens esperonen a tirar endavant. Però a la conversa hi va haver més teca. Algunes de les intervencions que més em van fer parar-hi l'atenció apuntaven detalls reveladors de les falles de la inclusió social. En destaco els següents: el problema que suposa que hi hagi centres educatius instal·lats en el baix rendiment, fet que arrossega el conjunt dels estudiants a una molt baixa expectativa d'èxit educatiu. En constatar aquesta situació, l'esforç de famílies gitanes per donar estudis als seus fills i filles comporta, en alguns casos, que els traslladin a altres centres, sovint pagant escoles concertades. El problema –viscut en primera persona per algunes de les estudiants presents a Palau– de tutors desincentivadors amb la continuïtat dels estudis post-obligatoris, concretament del batxillerat. El relativisme cultural d'algun docent que, fent-se passar per progre i empàtic –quan, de fet, demostra ser un re-

accionari de manual–, s'atreveix a estipular que, culturalment parlant, l'univers gitano és més refractari a estudiar, i que s'ha de "comprendre" aquest tret cultural. D'altra banda, fou molt interessant constatar l'empenta cap al canvi social de les estudiants dins la mateixa comunitat, quan algunes d'elles, sent les primeres a arribar a la universitat, han hagut de convèncer els pares per mostrar-los que era bo per a elles estudiar, i que fent-ho no viurien desprotecció ni desvinculació de la comunitat.

El que m'entusiasma és la seva capacitat de superació amb un esforç redoblat

Al Grup d'Accés a la Universitat em vaig trobar amb tot d'estudiants expectants per l'entrada a la vida universitària, orgullosos de la feina feta fins a arribar a les seves portes. Parem compte al fet que ells i elles, tots, treballen les hores del dia que faci falta per mantenir les seves famílies. Sempre amb la canalla en el punt de mira. Els estudis conformen el seu somni, però, sobretot, somien amb els seus, en fer-los participants d'aquesta aventura que té tot el sentit perquè es tracta de prosperar plegats. La família com un valor fonamental, sí, en aquest sentit de suport, protecció i solidaritat elemental: el grup extens amb què es desitja compartir la prosperitat. La comunitat sempre

en l'horitzó. Aquí no hi ha individualisme que valgui. Lluny queda la retòrica del "jo abans que res" tan pròpia dels valors liquats postmoderns que ara ens aclaparen i que, malauradament, s'han escolat per la porta de darrere de l'esquerra.

Sé que en cap grup humà podem assegurar que tot siguin flors i violes. Ara bé, el que m'entusiasma de totes aquestes persones que he tingut l'oportunitat de conèixer és la seva capacitat de superació amb un esforç redoblat comparat amb els que, com jo, som païos. Permeteu-me que parli en aquests termes. Conversant amb aquest estol d'estudiants mai no hi he trobat un bri de lamentació. No perden el temps en el victimisme ni demanen cap privilegi pel fet de ser de la comunitat gitana catalana. Exigeixen, això sí, un tracte entre iguals. I amb les seves vides combaten la trajectòria estructural de desigualtat que s'ha concentrat en el poble gitano en relació amb la resta de la població. Combaten el racisme amb què ara encara es troben, incrustat en la vida quotidiana del nostre país. Actuen amb determinació exemplar: fan caure murs i salten tanques. Són, ras i curt, una poderosa agència de canvi. Per descomptat, ho són molt més que els que entre la majoria paia considerem una ofensa imperdonable i motiu de mobilització política que ens critiquin el pentinat. Acabo amb dos noms propis: la Sàcri s'ha compromès a superar la prova comuna de l'accés per a majors de vint-i-cinc anys l'any vinent, que aquest no ha pogut ser. L'Isaac va pel camí de convertir-se en mestre i espero que aviat el tinguem entre el professorat del nostre país.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@punsix

Enmig d'una celebració tan especial com la Champions femenina de futbol també passen successos fastigosos. Just quan havia acabat, ARRO de @mossos ha detingut un noi d'uns 30 anys per masturbar-se i ejacular a l'esquena d'una noia aprofitant la multitud a Sant Jaume.

@sergipicazo

[En referència a un article de *Crític*] Confirmat amb dades el que ja sempre es pensava. El 34% dels instituts privats van puntuar els seus alumnes entre 1 i 2 punts per sobre dels resultats que van acabar obtenint a la selectivitat. Més diferències amb la selecció que a la pública.

@EvaPiquer

El 1997 vaig publicar una novel·la que es llegia a les escoles des de llavors. Hi ha mestres que han fet llegir aquesta novel·la durant 25 cursos seguits. "Com que el llibre funciona...", em diuen. El llibre funciona, però fer-lo llegir any rere any delata una desídia alarmant.

@massanagranaire

Alerta perquè hi ha gent desesperada perquè Barcelona mantingui un govern d'esquerreres amb autèntics bolxevics com Jaume Collboni o Albert Batlle. És com quan el 2015 hi havia gent espantada perquè Xavier Trias havia perdut les eleccions i no hi hauria un alcalde independentista.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43221-2010

www.liniaarxa.cat

Els semàfors

Bloc Tarragona

Els veïns del bloc del carrer Tarragona, 84-90, s'han organitzat i han creat el compte de Twitter *@BlocTarragona* per denunciar que la propietat de l'edifici vol convertir els habitatges en pisos turístics i que les obres ja estan en marxa.

pàgina 10

PDC Sagrada Família

El Pla de Desenvolupament Comunitari (PDC) de la Sagrada Família ha organitzat la jornada *Som Poblet*, que tindrà lloc aquest dijous a l'Ateneu El Poblet, per valorar la feina feta i dissenyar els pròxims dos anys de tasca comunitària.

pàgina 16

AV Fort Pienc

L'Associació Veïnal del Fort Pienc ha coordinat el programa de la Festa Major del barri, que enguany se celebra del 8 al 18 de juny i que arriba carregada de propostes per a tots els gustos, amb cultura popular, història local i molt més.

pàgina 17

El + llegit

[líniaeixample.cat](http://lineaeixample.cat)

- 1 *Jordi Font, el guardià de la història de Sant Antoni*
- 2 *"L'essencial és invisible als ulls"*
- 3 *Dues denúncies per abusos sexuals contra un segon sacerdot dels Jesuïtes de Casp*
- 4 *Arriba l'onzena Fira d'Estiu de Comerç i Artesans a l'Eixample*
- 5 *Volen que la Sagrada Família vengui menys entrades*

Les línies de la superfície es veuen millor de lluny, des de la distància, prenent certa perspectiva. Així ho escriuria Italo Calvino per expressar, potser, la sensació d'una cosa desconeguda. No obstant això, seria bo no confondre'ns gaire: mirar des de lluny pot ajudar a entendre millor, però darrerament la capacitat de distingir es troba una mica abandonada, ja que les interpretacions, sigui amb bona disposició o no, poden condicionar les nostres formes de veure. Així doncs, mirar l'horitzó depèn de la perspectiva de cadascú: passa com amb les fronteres.

Les línies divisòries són límits que no cal buscar gaire lluny, són a cada cantonada, molt a prop; hi van ser abandonades anys enrere. Espais que van patir violències indefinibles, com aquelles terres del llunyà oest, imperava la llei del més fort. Llocs impenetrables on hi va haver gent que es va organitzar per buscar la dignitat mentre que una altra va ensopegar; llocs massa grans per ser explorats, massa petits per entendre'ls, mars a la deriva on s'allotjaven els sobreexplotats, hostils o resignats. Ara els seus tripulants porten gairebé tots el tatuatge del benestar social.

Els enamorats de la democràcia a la recerca d'un ofici per a tota la vida fa anys que proclamen que cal acabar amb els confins. Recorren a expressions i postures llunyanes, desitjos que, tocant de peus a terra, tenen a veure amb drets llunyanos que no poden defensar. Allò que no funciona es perpetua, i així passa. Tan lluny de la vida quotidiana, se solen manifestar en estructures jeràrquiques

gens participatives, sense treballar transversalment amb altres polítiques, van cavant trinxeres al voltant dels seus regnes, mirant de reüll el rival. Els nostres i els altres, els que ens agraden i els de fora, i després hi ha els narcisistes fomentant territoris de beneficència sense propostes per enriquir entorns i reconèixer les persones. Entren als seus salons i s'hi tanquen, poques vegades traspassen altres confins.

Coordinadores, directors, caps d'això i allò, tècniques de diversos nivells, administratius i comptables que van opinant sobre diversos encàrrecs, horaris, funcions o responsabilitats... Som d'on vivim, submergits a les misèries de les coses petites, dels pocatraces i de les mesquineses entre l'enveja i el menyspreu. Passen cinc, deu, quinze anys i alguns se'n van perquè en vinguin d'altres, però la majoria s'hi queden, ens hi quedem, i apa, a l'embolic de cada dia. Polifonies d'una època de construccions silencioses, travessades pel més lleig. Allà, caminant a la boira, desenredant el temps sense apreciar la justícia entre l'injust: els vulnerables, els que no tenen tots els papers, "que vinguin quan se'ls doni cita...". On són les noves oportunitats, com adequar-se a altres formes de vida menys "sanes", diferents? I la prevenció, les maneres personalitzades, on

es dissenyen? Als despatxos? Alguns vigilen els seus estils ètics (altres no), humanitzen les seves propostes on no predomina la intervenció connectada al territori vital (perquè el normal és el despatx i no la comunitat). Més recursos? Potser, però el malestar es produeix quan el veïnat se sent abandonat. Seguim a l'equació prestació-atenció individual perquè és el que les estadístiques ens demanen: que "l'operació hagi anat bé encara que el pacient hagi mort". Traspassar les duanes per enriquir els entorns és un treball ardu que moltes vegades es fa des de petites illes en un mateix mar, una aspra discussió on tots som estrangers en un mateix lloc, com ens explica Ken Loach a la seva última pel·lícula *The old oak*. Les fronteres parteixen en dos, redueixen la convivència a una tolerància obligada amb espines als temples de la paraula, un cara a cara davant la desigualtat, on els protagonistes aspiren a no caure en el risc de la no-ciudadania. On tot està traçat, on hi ha poques vores per descobrir, allà on les autoritats arriben tard al somni utòpic d'una societat millor.

Hi ha qui parla més del compte, segueixen pensant que estan cridats a atreure l'atenció (ha de ser terrible no adonar-se del contrari). S'haurien de prendre més seriosament el silenci.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CaraACara

#NensQueViolenNenes

#PrimaveraSound

@324cat: La líder de Sumar, Yolanda Díaz, diu que el bipartidisme és el passat i retreu a Sánchez que proposi un cara a cara setmanal amb Feijóo d'aquí al 23J.

@agenciaacn: Els Mossos investiguen una nova violació en grup a una menor a Badalona. Va passar el dia 3 i els presumptes autors també tenen menys de 18 anys.

@Pauventeo: Aquest cap de setmana es divideix entre gent que va al Primavera Sound, a Montmeló, a Eindhoven i els que ens quedem a casa perquè no tenim diners.

El que hem heretat

per Manuel S.V. Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Imaginin que entren en una botiga de roba per comprar-se una jaqueta nova. El venedor els escolta amb deteniment, però no treu l'ull de la que porten posada. Després de les seves explicacions i sabent que es juga la venda, els explica que ja tenen una jaqueta estupenda. El teixit, argumenta, és dels que ja no es fan i les costures són a mà, amb un portar i una caiguda magnífics que no aconseguiran si se la compren nova. Els acaba convençant que li deixin uns dies per cosir un botó que li falta, rentar-la i passar-li la planxa.

Una situació similar a aquesta fictícia que, siguem honestos, ens agradaria que passés més, va passar de debò a Bordeus el 1996. Uns arquitectes joves poc coneguts aleshores, Anne Lacaton i Jean-Phillipe Vassal, van rebre l'encàrrec de remodelar la plaça Leon Aucoc, al sud de la ciutat. Van trobar un lloc que, en les seves pròpies paraules, "ja era bonic per la seva autenticitat, sense sofisticació". "Tenia la bellesa del que és evident, necessari i just. Vam passar alguns dies visitant-ho i parlant amb els veïns, i finalment vam decidir reposar la grava i podar els til·lers", van detallar.

Amb el temps, aquesta anècdota va adquirir el rang de categoria i ha estat explicada de manera recurrent a les escoles d'arquitectura. Lacaton i Vassal van fer d'aquesta manera de mirar el que està construït una forma de practicar el seu ofici. L'any 2019 van rebre el premi europeu Mies van der Rohe, juntament amb Frédéric Druot i Christophe Hutin, per la no menys sonada rehabilitació de 530 habitatges en blocs residencials que el govern francès pretenia enderrocar, a la mateixa ciutat on els arquitectes van indultar la plaça.

Quan el 2021 van rebre el premi Pritzker, una de les més altes distincions en arquitectura, el pavelló Mies de Barcelona els va dedicar una exposició, *Ne-*

ver demolish (Mai enderroquis), on es convidava a considerar el potencial del que està construït, en termes de valor patrimonial i d'energia acumulada. No estem precisament per anar desaprovechant energia.

Les persones triguem anys a adonar-nos del que hem heretat. Heretem un habitatge o bé una hipoteca per acabar de pagar. Heretem un compte bancari, però també un deute amb Hisenda. Amb el temps, acabem veient els nostres pares en mirar-nos al mirall i ens adonem que tot, bo o dolent, és herència.

També heretem les nostres ciutats. Els governs municipals, autonòmics o el mateix Estat elaboren llistes d'edificis i places "protegits per Patrimoni", i la UNESCO, organisme internacional, atorga a alguns la qualificació de "Patrimoni de la Humanitat". Tendim a acabar pensant que, si està protegit, és que ha de ser una cosa bona i que hem de preservar-la, i que si no ho està, és que es pot enderrocar sense miraments.

Tanmateix, la lliçó de Bordeus ens mostra que hem heretat tot el que existeix. Tot és patrimonial.

Mirat així potser no hi hauria d'haver qualificacions patrimonials.

Atorgar a les coses una segona oportunitat és, a més d'un exercici de responsabilitat, una mostra d'intel·ligència pràctica en un moment on ens omplim la boca amb paraules com ara sostenibilitat o estalvi energètic. No es tracta de conservadorisme paralitzant sense més ni més, sinó d'aprofitar i utilitzar el que existeix com a base per generar alguna cosa nova que, altrament, mai no hauria pogut existir. No és tant obrir la nevera i reescalfar el que hi ha del dia anterior com inventar un plat nou amb les sobres. Entendre en aquest context el trencadís del modernisme o l'escòria dels forns de fosa que recobreix les façanes de la Crip-ta de la Colònia Güell.

En aquest sentit, el projecte dels arquitectes francesos és exemplar, ja que no es limita a una reparació estructural per arreglar les goteres que, per descomptat, n'hi devien haver moltes. L'estratègia va consistir en la construcció d'unes terrasses tancades, recolzades a terra, que van reforçar els edificis, alguns de molt inestables, creant una galeria que, a més, proporciona aïllament tèrmic als edificis. Vistos per fora ningú diria que són els antics blocs que ja existien.

Però potser el més interessant és la renovació espacial que s'ha aconseguit. Aquestes

galeries han regalat més espai a uns blocs amb uns habitatges molt petits que van proliferar entre els anys 50 i 70 del segle passat a moltes ciutats europees. Una herència de la nostra cultura de difícil gestió per la gran quantitat que se'n van construir en pocs anys i que van acabar allotjant moltes famílies amb el boom demogràfic dels 70. La valentia és no mirar cap a una altra banda i afrontar el problema que hem heretat. La màgia és fer-ho simplement podant una mica els til·lers.

Les millors perles

Quina és la cua més llarga que has fet mai? Segur que no és tan llarga com la que ja fan les seguidores de Harry Styles a l'Estadi Olímpic Lluís Companys per veure el seu ídol, que actuarà a Barcelona el 12 de juliol. Ho ha avançat RAC1.

Otis Taylor, un músic estatunidenc de 74 anys, s'ha graduat a l'institut 57 anys després que el fessin fora per portar els cabells massa llargs i a l'estil afro. El centre s'ha disculpat amb l'artista. Mai no és massa tard.

A Barcelona segurament no es podrien permetre ni un pis, però, a la comarca de la Noguera, s'hi han comprat pràcticament un poble sencer. És la situació que ha viscut una jove parella a la Figuera, un llogaret del municipi d'Algerri.

Kathleen Folbigg, una dona australiana, ha passat dues dècades a la presó acusada d'haver matat els seus quatre fills. Ara, una investigació científica encapçalada per una genetista espanyola ha permès indultar-la.

Twitter (@FCBfemeni)

LA FOTO

ORGULL DE BARRI!

Barcelona
Juny 2023

Totes les activitats a:
barcelona.cat/orgulldebarri

Tribuna

ConflAnça

per Arnau Nadeu, director editorial dels diaris Línia

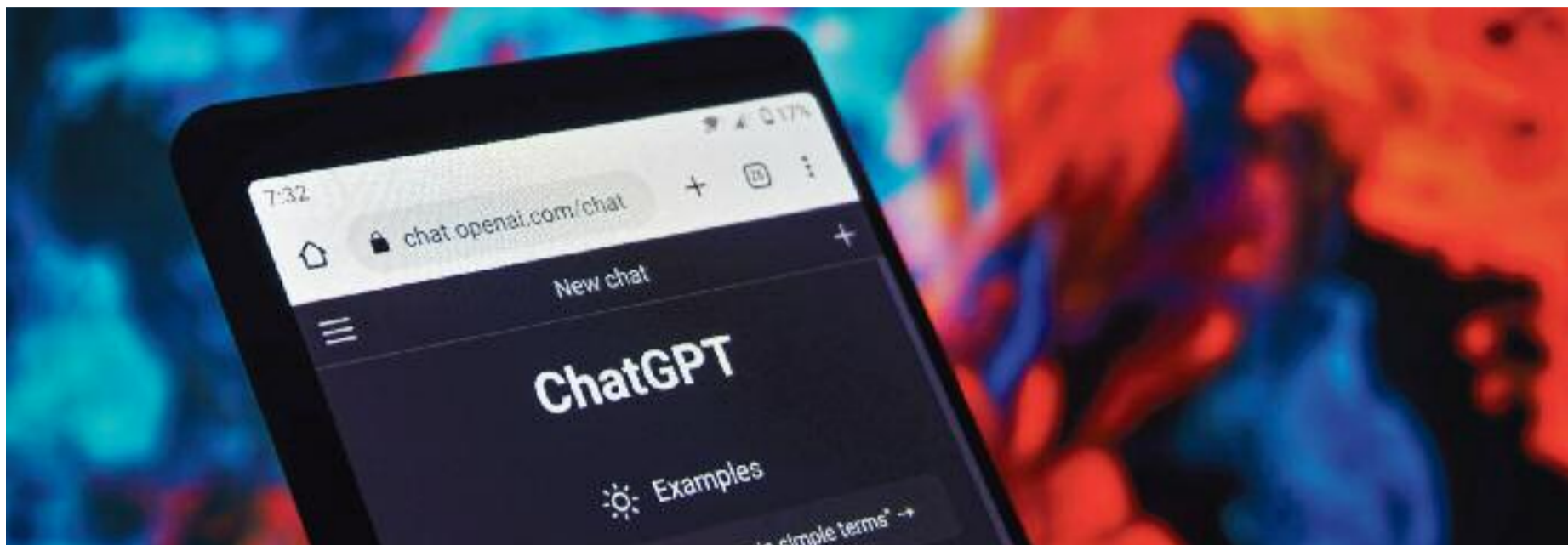

Foto: Pexels

No me n'he pogut estar. La intel·ligència artificial (IA) fa mesos que està en boca de tot-hom. Quan fins i tot se'n parla a la barra del bar, no hi ha dubte: estem davant la qüestió de moda del moment. El debat està servit i té tots els ingredients per ser apassionant. ChatGPT, algoritmes... Tecnologies creades per intentar imitar la intel·ligència humana. Eines que simulen el llenguatge humà o que són capaces de generar fotografies que ningú diria que no són reals. Les màquines poden fer coses que fins ara només feiem les persones, i això espanta. És lògic. El nostre instint animal –també IA, curiosa coincidència– ens porta a desconfiar del que no coneixem, del que pot amenaçar-nos. Nosaltres tenim sentiments i emocions, per això reaccionem així. La IA no. Ni té emocions ni té sentiments. De fet, segons expliquen els experts, tampoc ens entén. Sembla que sí, perquè està entrenada perquè ho sembli, però no ens compren. Matis important per començar.

Dit això, deixem les qüestions i el debat tècnic per als mencionats experts en la matèria. Un servidor en sap el que ha llegit, que no és poc però tampoc és prou –recomano especialment l'entrevista que Xavier Bosch va fer a Patricia Ventura al diari *Ara*, algunes reflexions de la qual traspuen en aquest escrit. Així que passem al que volia tractar en aquesta breu columna, aplicat al nostre maltractat ofici.

Era dimarts 4 d'abril i les xarxes socials n'anaven plenes. *El Mundo* havia publicat en portada una foto de Pablo Iglesias i Yolanda Díaz caminant abraçats. La imatge, tècnicament, podia semblar del tot real. "Una foto impossible?", es preguntava el diari just a sota, acompanyant-ho de l'avís "Imatge creada amb IA". En aquest cas, el context polític del moment facilitava que la foto costés de creure. El *fake* era fàcil de detectar, però ja havia encès la metxa.

Si cada cop costarà més distingir què està fet per una màquina i què per una persona, a causa del perfeccionament de la primera, el perill és obvi. Per exemple, es poden difondre fotos falses que semblin reals i que, a diferència del cas anterior, siguin molt més difícils de detectar. I el mateix amb informacions de tota mena –si no, busqueu l'entrevista falsa a Michael Schumacher feta amb IA. Qui vol veure el dimoni en

tot plegat, doncs, ho té fàcil. Però, com sempre, el que pot pervertir una tecnologia és l'ús que se'n fa, no la tecnologia en si mateixa. Proveu de fer l'exercici contrari: imagineu-vos la quantitat de bons usos que pot tenir. També espanta, però en positiu. Ara bé, tampoc cal veure-hi un àngel. La precaució sempre és bona companya de viatge.

Veritat o mentida. Realitat o ficció. Distingir entre una i l'altra mai ha sigut fàcil. No ara o en el futur, abans tampoc. Qualsevol historiador us podria fer, en pocs minuts, un bon resum de *fakes* icònics de la nostra història contemporània. Per tant, si una de les grans preocupacions respecte de la IA és aquesta, no estem davant res de nou. I l'antídote, per sort, ja el coneixem: periodisme rigorós, ètic i transparent. Que permeti confiar-hi. Perquè el nostre ofici es basa en la confiança entre lectors i mitjans. I la confiança costa molt de guanyar, però molt poc de perdre. Tornant a *El Mundo*, èrealment és preocupant que aquest diari pugui publicar una foto falsa de Pablo Iglesias i Yolanda Díaz –en aquest cas per generar debat sobre la IA, d'acord– quan ja ha difós, per exemple, comptes falsos a l'estranger d'alcaldes per intentar destruir-los? Quan ha fet el joc a la policia patriòtica?

La qüestió no és el què, sinó el qui. En un món cada cop més líquid –sempre Zygmunt Bauman–, qui perdi la confiança dels lectors ho perdrà tot. Qui tingui mala reputació no tindrà futur. No en va el lema actual de *The New York Times* és "The truth" (la veritat). I això és una bona notícia per al periodisme de proximitat, perquè precisament la proximitat reforça la confiança. La veritat propera és més veritable.

Quan se li pregunta a ChatGPT si és fiable, el mateix *bot* diu que "cap sistema automatitzat ho és del tot" i que "és important corroborar la informació amb altres fonts". Garantim, doncs, que nosaltres puguem dir als nostres lectors que som fiables del tot. Que no els cal corroborar les nostres informacions amb altres fonts perquè ja ho hem fet nosaltres per ells. Amb rigor i honestat. No deixem de fer el (bon) periodisme de sempre per poder continuar fent periodisme en un futur.

Article publicat al número de primavera 2023 de la revista *Comunicació 21*.

“

**En un món
cada cop més líquid,
qui perdi la confiança
dels lectors
ho perdrà tot.**

**Qui tingui mala reputació
no tindrà futur.**

**I això és una
bona notícia
per al periodisme
de proximitat,
perquè precisament
la proximitat reforça
la confiança**

”

Flaixos

@andreuginola: Aquesta temporada es retiren Piqué, Joaquín, Bale i Ibrahimovic. Marxen Busquets i Jordi Alba del Barça. I es retira Mateu Lahoz (gràcies a Déu).

@LaliCreus: [Sobre Manel Vidal, Judit Martín i Juana Dolores] A un el van acompanyar, l'altra està al jutjat i la tercera és la delícia de tota la progressia benestant...

@EmmaZafon: Un ministre va dir "escolteu, potser hauríem de menjar menys carn" i fins i tot el president del govern va eixir a desdir-lo amb "un chuletón al punto es imbatible".

premsa de
proximitat
metropolitana
*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic
Girona 52, Barcelona

La vida entre futurs pisos turístics

» Els veïns del bloc del carrer Tarragona, 84-90, es queixen de les obres per fer-hi pisos turístics
 » Denuncien molèsties i destrosses causades per la "reforma total" dels pisos que van quedant buits

Anna Utiel

L'ESQUERRA DE L'EIXAMPLE

"Com viure en un edifici en construcció": així és la realitat actual dels veïns del bloc del carrer Tarragona, 84-90, que s'està transformant en un edifici eminentment per a turistes. Ho explica en Xavi, un dels llogaters de l'immoble, que hi ha viscut durant una dècada i que té contracte fins al 2028. A l'angoixa per un futur que, si res no canvia, arribarà d'aquí a cinc anys, s'hi afegeixen les molèsties del dia a dia. El soroll "des de les vuit del matí i fins a les vuit del vespre" li recorda constantment quin és l'objectiu de la propietat: expulsar els veïns per fer pisos turístics.

Cada cop que un habitatge queda buit, assegura en Xavi, es posa en marxa una "reforma total". "Els estan canviant completament, fins i tot la configuració de

l'espai, per treure'n el màxim profit", explica aquest veí jubilat, que pateix les obres tant del pis de dalt com el de sota del seu. Això es tradueix en "soroll i pols" i altres molèsties. Per exemple, agafar l'ascensor s'ha convertit en missió impossible, perquè sempre hi ha paletes pujant i baixant estris i material d'obra. Un inconvenient especialment problemàtic tenint en compte que es tracta d'un bloc de dotze pisos.

Per si no n'hi hagués prou, en Xavi subratlla que no saben fins quan s'allargarà aquesta situació. "Encara queden una pila de pisos amb llogaters, podrien trigar anys a reformar-los tots", diu, amb l'esperança que el degoteig d'expulsions i reformes s'aturi. En aquest sentit, confia que les administracions hi puguin fer alguna cosa. De fet, poc després que es fessin públiques les intencions de la propietat (la immobiliària Gallardo), l'Ajuntament va anunciar que retiraria la llicència turística a 69 dels

Una protesta dels veïns i un forat a la paret que haurien causat les obres dels pisos. Foto: Twitter (@BlocTarragona)

120 pisos del bloc fent ús d'una llei de la Generalitat. L'amenaça, però, es manté en 51 domicilis.

DESTROSSES I FALTA DE PERMÍS

Els veïns del bloc s'han organitzat per denunciar la seva situació i, entre altres coses, han creat el perfil de Twitter @BlocTarragona. A través d'aquesta xarxa social, han compartit fotografies de les destrosses que haurien ocasionat les obres en alguns dels pisos on en-

cara viuen llogaters, com ara forats en les parets. "Prou obres il·legals!", exclamaven en la piulada que acompanyava les imatges, publicades fa una setmana.

Fan servir la paraula *il·legals* perquè, tal com també han assenyalat a les xarxes, l'assenyalat d'obres que hi ha penjat a l'interior de l'edifici va "caducar" fa dos mesos. La data d'admissió del document és el 9 de gener de 2023, i el termini d'execució que s'hi estableix

és de tres mesos. "Es deuen pensar que estem *aborregats* i que no ho llegim", lamenta en Xavi.

Amb tot, els veïns consideren que les pràctiques de la propietat pretenen que els llogaters acabin desistint i marxant abans d'hora. En Xavi té clar que no ho farà, però assenyalava la "pressa" per fer-los fora. "El que paguem nosaltres al mes ho pagaran els turistes en una setmana. I no paguem pas poc", sentència.

★ ★

SORTEIG

2 entrades per a

Sebastian Yatra

Dharma
Tour

11 juliol als jardins
del Palau de Pedralbes
de Barcelona

@liniaxarxa

Escaneja per veure les bases i participar-hi

“Demà serà una altra família”

» Desnonen una dona amb tres filles menors que vivien en un pis ocupat a l'avinguda del Paral·lel
 » Chanaz, la mare desnonada: “El problema és que no hi ha pisos per a la gent, només per als turistes”

HABITATGE ▶ Una dona amb tres filles menors que residien en un pis ocupat al número 106 del Paral·lel, a Sant Antoni, van ser desnonades dimecres passat. Diverses persones es van concentrar tant a l'exterior com a l'interior del bloc per evitar-ho, però agents antiavalots dels Mossos d'Esquadra els van desallotjar i finalment la comitiva judicial va executar el desnonament.

Segons el Sindicat de Barri del Poble-sec, que va acompanyar la família en tot el procés, el de la setmana passada era el tercer intent de desnonament al qual s'enfrontaven aquesta dona i les seves filles en menys de tres mesos. La propietat del pis és Divarian, una societat immobiliària controlada pel fons d'inversió Cerberus. La dona desnonada, la Chanaz, hi va entrar a viure el 2019. Segons va explicar als mitjans, des d'aleshores s'havia ofert a pagar un lloguer en diverses ocasions i també havia fet una pe-

tió de lloguer social que no va tenir resposta per part de la propietat. De la mateixa manera, també havia estat buscant altres immobles per poder llogar, però, malgrat que treballa, no pot fer front als preus de Barcelona. Segons va detallar l'afectada, Divarian li havia ofert en múltiples ocasions diners a canvi de marxar del pis. “No volien fer cap tracte ni res, només volien el pis”, va denunciar la Chanaz.

En el desnonament va intervenir la comitiva judicial i els serveis de mediació d'habitatge de l'Ajuntament, però no hi va haver presència dels Serveis Socials. “És un cas flagrant d'incompliment de la llei de lloguer social”, va denunciar en declaracions a l'ACN Sergi Barrios, del Sindicat del barri de Poble-sec.

Sobre la petició de lloguer social a la propietat, Barrios va criticar que l'única resposta havia estat “el silenci”. De fet, segons va explicar, el fons d'inversió té en

El desnonament va provocar tensió entre manifestants i la policia. Foto: Marta Vidal/ACN

propietat “milers” de pisos a tot l'Estat, molts d'ells buits, i malgrat que hi ha molts inquilins que demanen un lloguer social, no reben resposta. “Els tenen la seva seu a Madrid i no tenim cap persona de mediació ni un telèfon on trucar”, va assegurar.

“El problema de la ciutat és que no hi ha pisos per a la gent,

només per als turistes”, va afirmar la Chanaz, que treballa netejant una escola quatre hores al dia i també cobra un subsidi, però que no pot pagar un lloguer. Fa anys que viu al barri i les seves tres filles estan escolaritzades allà mateix, motiu pel qual no es planteja marxar de Barcelona. “Tenia la fe i la il·lusió que em do-

nessin el pis, perquè he presentat tots els documents per poder llogar-lo, però ells no han volgut perquè guanyaran més amb els turistes”, va criticar la Chanaz. “Estic en xoc, preocupada i tinc moltes preguntes. On hem d'arribar? A mi m'ha passat això avui, però demà serà una altra família”, va concloure.

Aigua regenerada, la resposta més sostenible a la sequera

Aigües de Barcelona promou aquesta font d'aigua sostenible i resilient, que suposa ja un 25% dels recursos hídrics emprats per al subministrament d'aigua al territori metropolità de Barcelona

La sequera s'ha instal·lat a casa nostra. Catalunya pateix la situació més greu dels darrers 50 anys, la qual cosa ha obligat l'Agència Catalana de l'Aigua a decretar l'estat d'excepcionalitat, una mesura que afecta uns 6 milions de persones d'un total de 495 municipis. Fa més de dos anys que no hi ha un règim normal de pluges. La sequera és un fenomen recurrent a la conca mediterrània, però amb el canvi climàtic cada vegada hi ha més episodis i són més llargs i intenses.

Estem davant d'un repte que obliga a una nova gestió del cicle integral de l'aigua, l'element bàsic per a la vida. Cal un canvi de model per redistribuir i ampliar les fonts d'aprovisionament i assegurar-ne el subministrament de manera continuada. És hora de prendre decisions i accions que facin més sostenible la gestió i l'ús d'un recurs natural insubstituïble. El canvi climàtic està convertint l'excepcionalitat en la norma.

El Dia Mundial del Medi Ambient, que com cada any se celebra el 5 de juny, és una bona oportunitat per reflexionar sobre quina és la millor solució i accelerarne l'adopció. Aigües de Barcelona aposta fermament per una transició ecològica cap a models sostenibles, locals i resilient. Promoure l'economia circular, protegir els ecosistemes i la biodiversitat és el camí per lluitar contra l'emergència climàtica.

Aigua de proximitat, accessible i estable per no dependre de la pluja L'Agència Catalana de l'Aigua estima que el canvi climàtic provocarà una reducció del 22% en la disponibilitat de recursos hídrics al litoral català el 2050. Davant aquesta situació, Aigües de Barcelona considera que la millor solució per fer front a l'escassetat hídrica estructural i als episodis de sequera és la reutilització de l'aigua regenerada, aquella aigua que surt de les depuradores i se sotmet a un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar d'acord amb un model circular.

L'aigua regenerada permet assegurar la disponibilitat i la qualitat dels recursos hídrics sense dependre de la pluja o de l'extracció d'aigua de recursos superficials i subterranis. A més, contribueix a protegir i restaurar la biodiversitat i els ecosistemes i redueix la petjada hídrica humana dels usos finals de l'aigua perquè és una aigua de proximitat, accessible i estable. La reducció de la petjada hídrica en els usos de l'aigua pot arribar a ser del 99% com-

parada amb altres fonts convencionals gràcies a la circularitat intrínseca d'aquest recurs. A nivell energètic, la demanda d'energia de l'aigua regenerada és fins a tres vegades menor que la de la dessalinització. Per això és l'opció més sostenible.

Nova combinació de fonts per garantir la resiliència hídrica de les ciutats

Aigües de Barcelona va regenerar el 2022 un total de 50 hectòmetres cúbics (hm³) d'aigua, és a dir, l'equivalent al consum d'aigua durant un any de prop d'1.250.000 persones. En l'actualitat s'està destinant aigua regenerada des de l'estació de regeneració del Baix Llobregat aigües amunt del riu fins a Molins de Rei per ser reutilitzada com a aigua pre-

potable. D'aquesta manera, s'aporta aigua regenerada al riu per tal que la planta potabilitzadora de Sant Joan Despi la capti aigües avall i la tracti de nou per convertir-la en aigua potable i seguir el cicle de l'aigua.

En un any normal, el 95% dels recursos d'aigua per a la metròpolis de Barcelona estan vinculats a la climatologia, és a dir, aigua superficial i subterranis, mentre que el 5% és aigua de mar dessalinitzada. En una situació de sequera com factual, el 19% del consum correspon a aigua superficial (rius, principalment), el 23% és aigua subterrània (pous i aqüífers), el 33% aigua dessalinitzada i el 25% aigua regenerada. Això vol dir que, per garantir la resiliència hídrica de les ciutats, cal diversificar i trobar la combinació més sostenible dels diferents recursos d'aigua incorporant, sense dubte, l'aigua regenerada.

Per fer front a aquest repte, la col·laboració públicoprivada és essencial. Aquesta col·laboració ha estat clau en grans desenvolupaments de la metròpolis al llarg

de la seva història com, per exemple, el pla Cordà i la gestió de les aigües residuals del pla Garcia Fària, que va donar lloc a la reforma del sistema de clavegueram.

Per això, Aigües de Barcelona, conjuntament amb l'Administració, impulsa actuacions cabdals basades en la reutilització de l'aigua regenerada. Un clar exemple és el Pla Director d'aigua regenerada metropolità, en col·laboració amb l'Administració i els usuaris potencials d'aigua. Una peça estratègica per garantir la resiliència hídrica del territori. Així mateix, sola el persigues dels fons Next Generation, la companyia ha proposat un projecte per incorporar a la regió metropolitàna 180 hm³ de nous recursos amb una major resiliència (80 hm³ d'aigües regenerades, 45 hm³ de dessalinització i 45 hm³ de recursos locals del Llobregat i el Besòs).

A més, la companyia està distribuint, a diferents ajuntaments metropolitans, aigua regenerada provinent de les estacions depuradores del Baix Llobregat i de Gavà-Viladecans per a usos urbans, com ara la neteja de clavegueram, viària i de contenidors, i el reg de zones verdes.

El canvi climàtic requereix respostes sostenibles. Calen solucions innovadores. És hora de dibuixar un futur on tenir aigua depengui més de nosaltres mateixos que del que cau del cel.

Punt de captació d'aigua regenerada al riu Llobregat a l'estació de Molins de Rei i Aigües de Barcelona

BCNX10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

El millor circ de carrer el trobaràs a les Corts

LES CORTS | Del 16 al 18 de juny les Corts acull el Festival Circorts, organitzat pel Districte i on el circ és el gran protagonista, amb artistes i companyies locals, estatals i també internacionals. Alguns dels millors artistes de malabars, acrobàcies, música, poesia i, per descomptat, pallassos, actuaran durant tot el cap de setmana entorn de la plaça de les Ceràmiques Vicens, oferint el millor que saben fer. N'hem parlat amb la directora artística del Festival Circorts, Cristina Cazorla, i podem avançar que hi haurà novetats.

UNA CARPA PER A 200 PERSONES

Fruit de l'esforç per reforçar el valor cultural i fins i tot turístic d'aquest esdeveniment, el Festival Circorts incorpora enguany un nou espai a banda de l'escenari i de l'espai

El Festival Circorts estrena una carpa de 200

localitats on es farà un espectacle de cabaret

de tallers habitual: una carpa per a 200 localitats que s'ubicarà al carrer Benavent. Allà s'estrenarà un espectacle de cabaret amb la presència d'artistes locals i internacionals. "Es podrà veure sis vegades al llarg del cap de setmana", explica Cazorla, "i hi haurà passis especials per a la gent gran, el

Foto: Districte de les Corts

divendres a la tarda, i per als alumnes de l'Escola Lavínia, que cada any col·laboren amb el festival". Les entrades seran gratuïtes, però s'hauran de reservar a través de la pàgina web barcelona.cat/lescorts, amb el mateix sistema que es va fer servir durant la pandèmia. Tot i això, Cazorla confia que sempre quedarà alguna entrada lliure per als despitats.

Una altra novetat respecte als darrers anys és que el festival recupera els espec-

tales itinerants, que portaran el circ a diversos espais del districte, més enllà del centre neuràlgic de l'esdeveniment.

ARTISTES DE PRIMER NIVELL

El Festival Circorts ha complert vint anys i està molt arrelat a les Corts. Amb el temps ha passat de ser una activitat de barri a convertir-se en un festival capaç d'atraure artistes emergents amb molta projecció, com la Clara Reina, de la companyia Proyecto Tránsito,

guanyadora del festival Panorama Circada 2022 i una de les atraccions d'enguany. "És una artista emergent de Sevilla que fa un espectacle molt bonic amb *hula hoops*. És molt especial i amb una interpretació física molt potent", revela la directora creativa del festival, el qual és una de les activitats del programa *BCNX10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. Trobareu més informació a visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Una gran festa de gastronomia, moda i bricolatge plena de talent i dignitat

Foto: Aj. de Barcelona

NOU BARRIS | Roquetes Fashion Food & Wood Week, que se celebrarà el 17 de juny, és una gran festa que reuneix arts i oficis, gastronomia i moda, però amb un afegit molt especial. Els creadors són les persones del barri que participen en el projecte *Més amb menys*, que ofereix tallers de costura, cuina i bricolatge als veïns i veïnes de Nou Barris. És un projecte del Pla comunitari de Roquetes gestionat per la Plataforma d'Entitats de Roquetes que va començar com una iniciativa social i s'ha convertit en un gran esdeveniment que ja forma part de la Festa Major del barri i també del programa *BCNX10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

MODISTES, DISSENYADORES I TAMBÉ MODELS

El gran moment de Roquetes Fashion Food & Wood Week arriba amb les desfilades, caracteritzades perquè els vestits són fets per cosidores i veïnes que són, alhora, les dissenyadores i les models que desfilen per la passarel·la. L'esdeveniment va començar fa onze anys amb l'objectiu d'empoderar

les dones del barri, amb el suport de botigues i comerços que s'encarreguen del maquillatge, la perruqueria, etc.

Amparo Iturriaga, presidenta de la Plataforma d'Entitats de Roquetes, va viure el projecte des del principi. "Va començar arran de la crisi del 2008", explica, quan buscaven "alguna manera d'ajudar les veïnes perquè no es quedessin a casa". Amb unes màquines de cosir que havien donat a l'associació van posar en marxa un taller de costura. "Al cap de tres mesos els vam proposar fer una desfilada amb els vestits que s'havien fet", continua Iturriaga. "Va ser molt *xulo*, perquè era gent que estava vivint una situació molt difícil i aquell dia va sortir a la plaça i va gaudir molt". D'això fa onze anys, quan participaven en el projecte deu dones. Avui en són setanta cada setmana. "Sabeu com li diem nosaltres?", ens pregunta Iturriaga. "La desfilada de la dignitat, perquè surten a la passarel·la amb l'orgull d'haver-se fet la roba i la llueixen davant de tothom", conclou. Per a més informació podeu consultar el web visitbarcelona.com/BCNX10 o el perfil d'Instagram [@placomunitariroquetes](https://www.instagram.com/placomunitariroquetes). ■

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BCN X 10

Passeja't pels **10 districtes** de Barcelona i descobreix un munt d'esdeveniments per a tots els gustos, impulsats per les associacions locals.

Viu els barris de la mà dels que hi viuen.

Consulta la programació a visitbarcelona.com/bcnx10

Dreta de l'Eixample

líniaeixample.cat

7 de juny del 2023

Oci | El Tast a la Rambla, a la plaça de Catalunya

La plaça de Catalunya acollirà enguany excepcionalment el Tast de la Rambla, que celebrarà la novena edició del 8 a l'11 de juny. El canvi d'ubicació d'aquest festival culinari es deu a les obres que s'estan fent a la Rambla.

En marxa el judici als ultres que van apallissar un jove el 2019

TRIBUNALS ▶ L'octubre del 2019 a Barcelona va estar marcat per les protestes que va provocar la sentència del judici del procés. En el marc d'aquelles manifestacions, on milers de persones van mostrar la seva indignació per unes condemes contra els líders independentistes que consideraven abusives, també hi va haver manifestacions de grups espanyolistes ultres que pensaven tot el contrari. El 17 d'octubre d'aquell any, es va convocar una manifestació feixista a la plaça d'Artós (Sarrià-Sant Gervasi) en paral·lel a una concentració antifeixista. Després de les mobilitzacions, els manifestants es van dispersar i un grup d'ultres van apallissar un jove antifeixista i independentista a Roselló amb Balmes. Gairebé quatre anys més tard, s'ha posat en marxa el judici contra els quatre principals agressors.

El judici va començar ahir dimarts a la Ciutat de la Justícia. En la primera jornada, els acusats van negar formar part de grups neonazis. Un d'ells sí que va reconèixer

El judici als quatre acusats d'una agressió feixista. Foto: Laura Fíguls/ACN

ter haver donat "tres puntades de peu als glutis de la víctima", i es va disculpar. Dos dels altres acusats van dir que, en el moment de l'agressió, ja estaven marxant del lloc dels fets per l'elevada tensió.

La fiscalia demana cinc anys de presó per als quatre homes, que ja van estar en presó preventiva poc després dels fets, però van quedar en llibertat al cap de dos mesos. Els acusa d'un delictes de lesions amb els agreujants de discriminació ideològica, abús de superioritat i disfressa. D'altra banda, l'Ajuntament s'hi presen-

ta com a acusació particular. En aquest sentit, el regidor de Drets de Ciutadania i Participació en funcions, Marc Serra, va recordar dilluns que l'Oficina per la No Discriminació de l'Ajuntament va atendre la víctima en el seu moment i que l'ha acompanyat "en tot el procediment judicial".

Precisament, Serra va ser contundent a l'hora de lamentar la pallissa el mateix octubre del 2019. "És inadmissible que un grup de nazis surti de cacera amb bats de beisbol mentre els Mossos s'ho miren", va piular aleshores.

Una repartidora de Glovo, ferida greu en un accident

SUCCESSOS ▶ Una repartidora de Glovo va resultar ferida de gravetat la matinada de dimarts en un accident de trànsit que també va implicar una bicicleta. La treballadora, que circulava en moto, va xocar amb el ciclista a la cruïlla del carrer del Consell de Cent amb el passeig de Sant Joan, a la Dreta de l'Eixample. De moment, les causes del sinistre encara s'estan investigant.

A conseqüència del xoc, tant la motorista com el ciclista van quedar ferits. En el cas de la

dona, de 53 anys, les ferides van ser greus, motiu pel qual va haver de ser traslladada a l'Hospital de Sant Pau. També va requerir assistència respiratòria. En canvi, el noi, de 33 anys, va patir ferides menys greus.

Tal com va poder enregistrar un càmera que es trobava en el lloc dels fets, Adrián Sánchez, que va compartir les imatges a les xarxes socials, hi va haver un "ampli desplegament" tant del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) com dels Bombers i la Guàrdia Urbana.

Una ambulància del SEM, en una imatge d'arxiu. Foto: Twitter (@semgenca)

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Cetir Ascires, pioners en biòpsies virtuals de fetge amb biomarcadors de desenvolupament propi

L'abús del menjar ràpid i el sedentarisme ja són la causa principal de cirrosi al nostre país, per sobre de l'alcohol

Cetir Ascires ha estat un dels primers centres a introduir l'elastografia per ressonància magnètica a Catalunya.

Diagnosticar la patologia hepàtica sense necessitat de biopsiar el pacient, sinó per mitjà d'uns biomarcadors d'imatge que equivalen a una biòpsia virtual del fetge. Aquest és l'objectiu d'HepaTools, una eina desenvolupada per Ascires Grupo Biomédico.

L'objectiu és evitar que el pacient se sotmeti a la biòpsia convencional de fetge, que és invasiva i pot causar complicacions

L'acumulació de greix, inflamació, fibrosi o sobrecàrrega de ferro al fetge són indicadors vinculats a certes patologies hepàtiques. Valorar-ne els nivells és clau per al diagnòstic precoç o per al control de malalties com el fetge gras no alcohòlic i determinats trastorns metabòlics o autoimmunitaris, entre d'altres. La biòpsia convencional és la prova de referència per estudiar aquests paràmetres, però és una tècnica invasiva, requereix ingrés hospitalari i pot generar complicacions.

Precisament per evitar aquest procediment, el departament d'R+D+I d'Ascires (AsciresLab) ha desenvolupat una sèrie de biomarcadors que permeten analitzar aquests valors a partir d'una prova d'imatge no invasiva i indolora per al pacient. L'estudi es fa a partir de seqüències avançades de ressonància magnètica (RM), a la qual s'incorpora una tècnica innovadora, l'elastografia.

Pioners en l'ús de l'elastografia de RM
Cetir Ascires ha estat un dels pioners en la introducció d'aquesta tècnica a Catalunya; un equipament que imprimeix vibracions de baixa intensitat a l'abdomen. Amb l'elastografia generem un mapa visual del fetge que ens permet conèixer el grau de rigidesa d'aquest òrgan. "A partir d'aquesta informació

podem establir si el fetge del pacient està en un nivell normal, si està inflammat o si té fibrosi o cirrosi", explica Pilar Castellote, enginyera biomèdica d'Ascires que ha participat en el projecte.

La valoració d'aquests paràmetres és essencial per detectar de manera precoç una patologia hepàtica. Per exemple, l'acumulació anormal de greix al fetge, que es dona quan es concentra més d'un 5-6% de greix en aquest òrgan. Es tracta d'una malaltia que pot avançar silenciosament perquè no presenta símptomes. Si no és diagnosticada i tractada correctament, pot provocar inflamació i dany cel·lular (esteatosi hepàtica). Un percentatge de pacients amb aquesta patologia acabarà patint fibrosi i, en els casos més greus, cirrosi, un procés ja irreversible.

Acumulació de greix, inflamació o fibrosi són indicadors de patologia hepàtica que ara es poden valorar a partir de biomarcadors de ressonància magnètica (RM)

Segons alerta l'Asociación Española para el Estudio del Hígado (AEEH), el 25% de la població espanyola més gran de 15 anys presenta esteatosi hepàtica, variant de la malaltia del fetge gras no alcohòlic. Entre els especialistes, preocupa l'efecte que té la ingesta de menjar ràpid i productes processats en el desenvolupament de la malaltia hepàtica. De fet, segons l'AEEH, el fetge gras no alcohòlic provocat per l'abús del menjar ràpid i el sedentarisme ja és la principal causa de cirrosi al nostre país, per davant de l'alcohol.

Avantatges de la biòpsia virtual
El fetge és l'òrgan més gran del nostre cos i és relativament mòbil, cosa que

complica la localització de lesions. "La biòpsia convencional es fa a través de la inserció d'una agulla per extreure una mostra de teixit hepàtic i no està exempta de riscos. Per això, una eina com HepaTools suposa un clar avantatge per al pacient, però també per a l'especialista mèdic. De fet, la valoració dels paràmetres s'obté de manera quantitativa i objectiva per a tot el fetge –i no només per a una petita mostra de teixit, com passa a la biòpsia convencional–, cosa que permet localitzar amb més exactitud el possible dany hepàtic", apunta José Manuel Santabàrbara, enginyer coordinador d'AsciresLab.

Els responsables del projecte ja han publicat la determinació de biomarcadors d'imatge, base d'HepaTools, a la re-

vista internacional Diagnostics. Així, a partir de quatre seqüències avançades de ressonància magnètica multiparamètrica es valora la fibrosi, l'acumulació de greix i la sobrecàrrega de ferro al fetge.

La definició d'aquests biomarcadors suposa la validació preclínica de l'eina HepaTools. El projecte segueix ara a la fase de validació clínica amb pacients diagnosticats amb fetge gras no alcohòlic, que Ascires desenvolupa en col·laboració amb l'Institut de Investigació Sanitària (INCLIVA). "El nostre objectiu és generar un algorisme informàtic que, amb els biomarcadors que hem definit i una sèrie de dades del pacient, contribueixi a establir un diagnòstic precís de la malaltia hepàtica", detalla José Manuel Santabàrbara.

L'equip mèdic és un dels pioners a Catalunya en l'ús de l'elastografia de RM, una tècnica innovadora per a mesurar la rigidesa del teixit hepàtic i detectar la fibrosi de manera precoç

Sobre Cetir Ascires

L'equip mèdic català Cetir forma part del grup biomèdic Ascires. D'arrels mediterrànies, per tecnologia aquest grup és pioner a Espanya tant en Diagnòstic per Imatge com en Medicina Nuclear i Genètica Mèdica.

Amb una trajectòria de més de 60 anys, centra la seva activitat en el diagnòstic de precisió i el tractament, i anualment reinverteix una mitjana del 15% dels beneficis en R+D+I. Una reinversió que li permet la constant incorporació de l'última tecnologia i de programari mèdic.

www.cetir.com

Dos enginyers biomèdics d'Ascires revisen els biomarcadors desenvolupats a la plataforma HepaTools.

Sagrada Família

líniaeixample.cat

7 de juny del 2023

Cultura | Els castellers actuaran "a casa" dissabte

"Aquest dissabte tenim diada a casa, al Fort Pienc", han anunciat els Castellers de la Sagrada Família a Twitter, fent palesa la bona relació entre els dos barris. L'entitat actuarà amb dues colles més en el marc de la Festa Major del Fort Pienc.

'Som Poblet': la jornada del teixit associatiu del barri

BARRI ▶ *Som Poblet*. Aquest és el nom que han escollit des del Pla de Desenvolupament Comunitari (PDC) de la Sagrada Família per a la jornada que se celebrarà aquest dijous, 8 de juny, a l'Ateneu El Poblet i que ha de servir, entre altres coses, per definir la línia d'actuació dels pròxims dos anys. Estan convidats a participar-hi els serveis, equipaments i entitats que acostumen a treballar en el marc del PDC, però també els veïns a títol individual.

Tal com detalla Isis Sainz, coordinadora del PDC Sagrada Família, la jornada es dividirà en dues parts. La primera, de tres a dos quarts de set de la tarda, serà un espai participatiu pensat per a totes les entitats i col·lectius que ja formen part del PDC. L'activitat consistirà a plantejar tres futurs possibles (alguns més positius i d'altres més negatius) i a recollir propostes "per anar cap als futurs desitjables i no als altres", explica Sainz.

La segona part de la jornada,

L'Ateneu El Poblet acollirà la jornada. Foto: Ateneu El Poblet

que s'allargarà fins a dos quarts de nou del vespre, s'adreçarà especialment al veïnat del barri. A través d'una representació teatral i diversos vídeos, es donaran a conèixer els projectes que ja du a terme el PDC. A partir d'aquí, els veïns i veïnes tindran l'oportunitat de fer preguntes, propostes i crítiques constructives.

REIVINDICAR EL BARRI

El nom escollit per a la jornada, *Som Poblet*, no és gratuït. "La imatge de la Sagrada Família es relaciona amb el temple i no tant amb el conjunt del barri", subratlla Sainz. Així doncs, aquest nom pretén "visibilitzar la vida de barri en contraposició a la del turisme" que atrau el temple.

Desmantellen un cultiu de marihuana amb 800 plantes

SUCCESSOS ▶ La Guàrdia Urbana i els Mossos d'Esquadra van comissar la setmana passada 800 plantes de marihuana en una nau del carrer Lepant, al barri de la Sagrada Família. L'operació es va dur a terme dimecres passat, 31 de maig, cap a les deu del matí.

A banda del desmantellament de la plantació, els agents que van intervenir en aquesta operació van inutilitzar la infraestructura elèctrica instal·lada per al creixement de les plantes, així com diversos elements de

cultiu. Finalment, el local va quedar precintat. Segons van detallar els Mossos, en el moment de la intervenció no hi havia ningú a dins de la nau, per la qual cosa no es va dur a terme cap detenció.

PROBLEMA DE CIUTAT

Les drogues són un mal present al conjunt de la ciutat. Diumenge passat, sense anar més lluny, quatre persones van ser detingues a Horta-Guinardó per fabricar més de 66.000 l·laminadures i xocolatines amb cànnabis.

Una plantació de marihuana en una imatge d'arxiu. Foto: Mossos d'Esquadra

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

Vine al

CENTRE

del Centre

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

EL TRIANGLE
El Centre del Centre

Som joves i Som Llabor és el curt que un grup de joves de l'associació Punt de Referència va presentar l'1 de juny al Casal Transformadors. El curt recull reflexions, inquietuds i somnis de joves tutelats i extutelats sobre drets humans bàsics.

Tot a punt perquè arrenqui la Festa Major del Fort Pienc

CELEBRACIÓ ▶ A partir de demà i fins al pròxim 18 de juny el Fort Pienc celebra la seva Festa Major amb un programa que inclou una seixantena d'activitats lúdiques, festives, tradicionals i culturals. Un programa que ha coordinat l'Associació de Veïns del barri i que compta amb la col·laboració d'altres entitats del Fort Pienc.

Així doncs, al programa no hi falten les propostes més destacades de cultura popular com la cercavila de gegants, la trobada castellera, la cantada d'havaneres i els correfocs de La Cabrònica del Nord. Actes tradicionals com els àpats populars, la música, tallers, exposicions i rutes per conèixer el barri i la seva història tampoc hi faltaran.

De fet, l'Arxiu Històric del Fort Pienc és una de les entitats que ofereix una de les exposicions: *Estació del Nord, més de 160 anys d'història*. S'inaugurarà demà a les 19:30 h de la tarda i es podrà visitar del 8 de juliol al 21 del mateix mes.

Diada castellera a la Festa Major de l'any passat. Foto: Ajuntament

Aquesta mostra repassa la història de l'estació durant els seus 160 anys de vida. I és que per les seves andanes hi han passat mercaders, viatgers, soldats i personatges il·lustres, com ara Alfons XIII. L'estació també va veure com es tancava la seva activitat el 1972 i revivia el 1992 pels Jocs Olímpics. Així, aques-

ta exposició explica la història d'un dels emblemes més importants del barri.

Amb tot, la lectura del pregó d'enguany anirà a càrrec del Casal de Joves Xiroc amb motiu del seu 30è aniversari. Això també serà demà 8 de juny a les 20 h del vespre al Casal de barri Transformadors.

Ja hi ha programa per als 20 anys de l'Illa Fort Pienc

EQUIPAMENTS ▶ L'illa d'equipaments del Fort Pienc ja té programa per celebrar els 20 anys de servei al barri. I és que per commemorar l'aniversari els equipaments que la formen han organitzat un cicle d'activitats que s'allargarà fins a la tardor.

Així doncs, durant tot el mes de juny es pot visitar l'exposició de fotos dels 20 anys de l'Espai de Gent Gran, que ha organitzat el mateix equipament i que mostra l'evolució de l'espai al llarg dels 20 anys.

Els dies 3, 10 i 17 de juliol la

Biblioteca Fort Pienc organitzarà el *Taller d'urban sketching: dibuixem l'illa Fort Pienc* amb l'il·lustrador Lluïset.

Un cop superat l'estiu, a partir de setembre, hi haurà el gruix de les activitats que han organitzat els equipaments. Des d'exposicions que expliquen tot el procés reivindicatiu per aconseguir els equipaments, fins a espectacles familiars de circ, tot passant per gimcanes familiars i l'acte institucional que servirà per tancar la celebració de les dues dècades de l'Illa Fort Pienc.

L'Illa d'equipaments Fort Pienc celebrarà els 20 anys de vida. Foto: Ajuntament

525 mitjans associats

associació de mitjans i comunicació

amic

“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”

www.amic.media

On hi havia camps i barraques a Can Baró ara hi ha pistes de petanca. Foto: Línia

Un joc de classe treballadora

» La petanca és un esport popular i històric que permet resseguir els rastres de la classe obrera
 » La gran majoria de clubs de la ciutat són a Nou Barris, Sant Martí, el Guinardó i Sants

Albert Alexandre
BARCELONA

L'Antonio era pintor, i ara que s'acaba de jubilar passa les tardes amb els amics jugant a petanca. Té les mans dures i restes de pintura, perquè encara pinta pisos si l'hi demanen. "Aquí n'hi ha molts que eren taxistes, paletes o que treballaven en impremtes", explica assenyalant un nombrós grup d'homes grans que juguen a petanca.

És president del Club de Petanca de la Font Castellana, al barri barceloní de Can Baró, al districte d'Horta-Guinardó. Aquesta entitat es va fundar el 1974, i el 1977 es va federar.

El parc on cada tarda juga l'Antonio abans era un descampat ple de barraques. Amb el temps, els veïns van allisar el terreny i van construir les pistes que avui hi ha a l'ombra de dos grans blocs de pisos que tenen més de mig segle de vida.

La petanca, tot i que ara es reivindiqui com una afició que practiquen joves amb aires moderns, té un passat obrer indiscutible que s'aprecia en els homes i dones grans que hi juguen.

UNA AFICIÓ DE CLASSE

Des d'aquesta publicació hem volgut esbrinar on es troben els

37 clubs de petanca que hi ha registrats a Barcelona. La gran majoria s'ubiquen a Nou Barris, Sant Martí i a les zones de muntanya del Guinardó. Tam-

A partir dels 70 i els 80 la petanca va viure un auge a la ciutat i van néixer molts clubs

bé n'hi ha a Sants. A ciutats amb passat obrer també hi ha presència de clubs: l'Hospitalet en té 12, Badalona 22, Cornellà 6 i Santa Coloma 7. Altres indrets sense cultura obrerista en tenen molts menys. A Sant Cugat, per exemple, n'hi ha quatre, i a Tiana, un.

Segons explica el vicepresident de la Federació Catalana de Petanca Jonathan Ferrari, el primer club que es va crear al territori va ser el Club Barcelona, l'any 1954. Va ser una colla d'amics que pertanyien a una coral, que en un viatge a França pels volts del 1950 van descobrir el joc i quan van tornar a Catalunya el van començar a practicar al Moll de la Fusta.

"Un dels seus impulsors més importants de l'esport a casa nostra va ser Mario Bascompte, que quan era petit havia viscut a França amb 12 o 13 anys va

tornar a Catalunya", relata Ferrarri. En aquest sentit, l'esport es va inventar a França al segle XIX i actualment, amb més de 300.000 federats, aquest país és la primera potència mundial en petanca, just per davant de Tailàndia. "Bascompte hi jugava a l'escola perquè és molt típic a França", diu el president de la federació.

COM VA ARRIBAR A BARCELONA?

Moltes persones d'arreu de l'Estat anaven a França a veremar o a treballar com a mà d'obra en fàbriques. En part, ho feien perquè allà hi havia una important comunitat d'exiliats després de la Guerra Civil Espanyola. "Amb 12 anys vaig anar des de Granada a França per treballar al camp i després, quan vaig tornar, em vaig ins-

37

Aquesta és la xifra de clubs de petanca registrats que hi ha a Barcelona

tal·lar a Can Baró", explica l'Antonio. Com ell, els que juguen a les pistes de la Font Castellana van passar pel país veí als anys 60. Venien de Galícia, Andalusia o Múrcia.

A partir dels 70 i els 80, la petanca va viure un auge a Barcelona. A l'arribada de migrants espanyols vinguts de França cal sumar-hi la fi del règim franquista, que va fer que molts exiliats tornessin a la que quaranta anys enrere havia estat la seva terra. "Es va viure un boom de clubs", explica Ferrari. "El club i les pistes les van muntar gent del bar-

A Barcelona hi ha entre 3.000 i 4.000 persones que hi juguen de forma regular

ri quan aquí tot eren camps i barraques... Quatre que ja estan morts", recorda l'Antonio.

En aquells temps, aquest veí de Can Baró treballava a la fàbrica. "Ho hem passat molt malament, però la meva dona i jo hem pogut donar vida i feina a tres fills", afirma. "No entenc com els que ens deixaven anar els gossos quan demàvem menjar ara guanyen les eleccions", diu.

LA CAIGUDA DE LA PETANCA

Actualment, els clubs a la ciutat han quedat reduïts a la meitat, i aquest esport que a França fins i tot es retransmet per televisió és associat a la gent gran. "Bar-

celona té un deute històric amb la petanca", considera Ferrari. El president denuncia que els clubs subsisteixen com poden.

És la mateixa idea que queda recollida en les paraules de l'Antonio: "Abans teníem un equip de dones, un equip d'homes i érem uns 150 membres", explica. Parla en passat perquè la pandèmia va ser tota una escabextina. "Molts ens va deixar", lamenta.

Amb tot, Ferrari es mostra optimista. "Hi ha gent jove que hi juga i, encara que es coneix poc, la petanca té un vessant competitiu", afirma el president de la Federació per afegir que hi ha "entre 3.000 i 4.000 persones que hi juguen a la ciutat, 9.000 federats a tota Catalunya i en el passat el país ha donat campions mundials". Malgrat això, Ferrari reconeix que estem lluny d'altres latituds com els països escandinaus, on aquest esport ha calat entre el jovent.

Sigui com sigui, la petanca es manté en molts parcs i places. Es conserva per aquells homes i dones de classe treballadora que van trobar en aquest esport una forma de comunitat i de fer barri. "Ens trobem amb els amics, juguem, de vegades discutim de política, però ens ho passem molt bé", diu l'Antonio. Les boles metàl·liques encara ressonen en les mans plenes de durícies.

Crida del Govern pel risc d'incendis

» El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, diu que hi ha un risc "molt elevat" i que "la realitat és dura"
 » La Generalitat demana conscienciació i col·laboració a la ciutadania per prevenir possibles focs

► El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, i la consellera d'Acció Climàtica, Teresa Jordà, han fet una crida a la conscienciació i la col·laboració de la ciutadania per prevenir incendis. Elena ha assenyalat que hi ha un risc "molt elevat" d'incendis i ha explicat que "la realitat és dura", especialment en un context de sequera. Per la seva banda, Jordà ha indicat que, tot i que el mes de maig ha plogut, no ho ha fet de forma suficient.

Els dos consellers van fer aquesta crida durant la presentació de la campanya informativa d'enguany contra el risc d'incendi, el passat 1 de juny, que remarca la necessitat de prevenir i evitar els incendis causats per l'acció humana.

El llançament d'aquesta campanya informativa, *Foc off*, coincideix amb l'inici de la campanya forestal, que enguany ha començat 15 dies abans del que és habitual i no finalitzarà fins al 30 de setembre. Es tracta d'una de les campanyes forestals més difícils i llargues dels darrers anys, amb un risc molt elevat que es produeixin incendis de

grans dimensions. De fet, per primer cop en 10 anys s'ha activat el nivell 3 del Pla Alfa.

MÉS EFECTIUS

Els 3 anys de sequera acumulada, l'augment de les temperatures i la concentració de biomassa seca als boscos expliquen la dificultat d'aquesta campanya forestal. És per això que s'han reforçat els cossos que s'ocupen de l'extinció dels focs, amb 35 mitjans aeris i més de 3.000 efectius, per afrontar la campanya amb més garanties.

S'VEUS FOC, TRUCA AL 112

► El telèfon d'emergències 112 té un paper principal en la lluita contra els incendis, perquè és el canal d'entrada dels avisos que activa tots els serveis d'emergències. Si veus una columna de fum o un indici de foc forestal, truca immediatament al 112 i no et refiïs que algú altre ja hagi trucat.

S'han reforçat els cossos que s'ocupen de l'extinció dels focs. Fotos: ACN

152.900

lectors metropolitans

usuaris únics del 01/03 al 31/03 del 2023

línia

grup comunicació21

liniaxarxa.cat

el diari
metropolità

Bàsquet | El sènior B del CB Roser continuarà a Primera Catalana

El conjunt de Christian Sainz-Rozas va guanyar el passat diumenge 4 de juny el CB Cornellà per 60-49 en la promoció de permanència i el curs 2023-2024 repetirà experiència a Primera Catalana. El sènior B femení del CB Roser va dominar en el marcador des del principi.

Un tsunami d'emocions

» La capitana Serena Mirat explica les vivències del seu CB Roser a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2
 » "És dur quedar-se tan a prop d'un somni que hem anat construint des del setembre", comparteix

Toni Delgado
EL FORT PIENC

En una autofoto feta a l'estació d'Atocha amb el mòbil de Dante González, l'entrenador ajudant del CB Roser, hi cap l'orgull de pertinença d'un grup històric. Només hi falten l'entrenador, Iván Faure, potser pendent de no perdre el segon tren, Inés Perezpayá, que va arribar al destí abans, i Estela Cusiné, que gràcies a un diluvi i les goteres al Pabellón Inacua Antonio Prieto va poder viure a Granada part del primer matx de la fase d'ascens a Lliga Femenina 2.

"Com que el matx anterior [Femenino Alcorcón-Ponce Valladolid CB] va haver d'aturar-se una estona, el nostre va començar més tard i l'Estela va poder arribar a temps. Beneïda pluja, que ens ofereix vida en tots els sentits", enceta Serena Mirat (Maó, Menorca, 1994).

Com la resta de l'equip, la capitana del CB Roser està encara en procés "d'aixecar el cap". Parlem el passat 23 de maig, dos dies després de perdre, davant el Real Club Náutico de Tenerife i al Complejo Deportivo Chana (47-53), l'última possibilitat de pujar a la tercera categoria estatal. "Totes ens estem fent costat i volem centrar-nos en les coses boniques i en el camí, que ha estat màgic", comparteix.

És inevitable tornar simbòlicament a Villa Alfaguara, una casa preciosa amb vistes a Sierra Nevada i a només un quart d'hora del pavelló, on la convivència va ser "molt senzilla".

Malgrat que hi havia qui teletreballava o estudiava, tothom va treure temps per col·laborar i es va adaptar a les necessitats del grup. El primer dia Marta Urbano els va preparar una *macaronada* "molt bona", el segon, Marina Portillo i Mirat van cuinar un deliciós arròs a la cubana, i Porti va repetir el tercer amb uns raviolis i una hamburguesa. Seria injust no mencionar les "superamanides" de Claudia Garcia i Berta Sellarès ni les truites franceses, per llençar-se els dits, d'Estela Cusiné i Aida Nebot.

A Villa Alfaguara, Jacopo Di Bernardini, fisioterapeuta del CB Roser, va muntar la seva consulta. Les jugadores passaven per les seves mans al llit del menjador, si plovia, o a fora, si feia bon temps: "En Jacopo ens ha cuidat molt. És un crac. 'Vinga, agafeu número per venir', ens deia". A fora els esperava una piscina increïble, i a la nit sortien a prendre alguna cosa a prop del pavelló. "Excepte un dia, que vam demanar pizzes", matisa Mirat.

"UN EQUIPÀS"

Veure el partit, ara a través de la pantalla i com a espectadora, li ha servit per tornar a comprovar, per enèsim cop, que són "un equipàs". Hi veia "un grup que mai deixa de lluitar i on no hi ha gestos lletjos ni individualisme ni excuses". "Si no podem sumar en els aspectes habituals, ajudem en altres", completa.

Mirat no creu que perdessin l'últim partit en els últims minuts, sinó per "la suma dels petits errors", com la precipitació i les presses excessives,

Gran part del CB Roser a l'estació d'Atocha. Foto: Dante González

que els van provocar tirs precipitats o errors no forçats. "Com una pèrdua meva en l'epíleg", afegeix. "És duríssim jugar quatre matxs en quatre dies i és el que va haver de fer també el nostre rival. Vam tenir quatre partits molt físics i a nosaltres no ens sobren centímetres ni múscul", enraona.

La sortida del pavelló va ser força silenciosa. De camí a l'aeroport hi va haver més paraules: potser una feia una broma i riien, i al cap de dos minuts tornaven les cares tristes. Més endavant, una compartia en veu alta el que pensen totes, que són afortunades per compartir aquest viatge vital i esportiu, i

somreïen totes uns segons... A l'aeroport el grup estava fet pols, però ni en aquell context cap de les seves peces va oblidar-se de cuidar la resta. "Malgrat que no estàvem més contentes que un gínjol, que és el nostre estat habitual juntes, no estàvem ni callades ni érem seques. Tothom tenia el seu propi tsunami d'emocions, la seva particular muntanya russa, i continuava i continua prioritant l'equip. No sé si m'estic explicant bé", pregunta Mirat, que és un llibre obert.

"Aquests dies compartim paraules boniques i allò que sentim. És dur quedar-se tan a prop d'un somni que hem anat construint des de setembre i també que s'hagi acabat la temporada i d'una manera injusta per com hem treballat. I això no vol dir que els altres equips no s'ho mereïessin igual que nosaltres", comparteix Mirat, que, com la resta del grup, volia celebrar "un meravellós camí" amb un ascens per al club i l'afició, les seves famílies i els entrenadors, i "per festejar un vincle que serà etern entre nosaltres". L'entrevistada serà l'amfitriona de les vacances de l'equip un cap de setmana d'estiu, amb l'excusa de les festes de Sant Climent, el poblet més a prop de casa seva, Maó.

"Les paraules d'afecte i d'amor que treus per aixecar el grup com a capitana també són fruit de com et cuiden les companyes i com estan al peu del canó i assumeixen responsabilitats. Ens hem fet millors les unes a les altres, ens hem cuidat sempre i realment totes som petites capitanes. És un regal gestionar un grup així", assegura, orgullosa, Mirat.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

cada dimecres fem barri

... a més de
700 botigues
dels eixos comercials
líniaeixample

L'únic setmanari de l'Eixample

EXPOSITORS:

- **Encants Nous**
Carrer de València, 548
1 expositor
- **Mercat Sagrada Família**
Carrer de Padilla, 255
3 expositors (Porta 1, 2 i al bar)
- **Mercat de la Concepció**
Carrer d'Aragó, 311
2 Expositors
(entrada per Aragó)
(entrada Floristeria)
- **Mercat del Ninot**
Carrer de Mallorca, 133
2 expositors
- **Mercat Sant Antoni**
Carrer Comte d'Urgell, 1
6 expositors
(Porta 1, 2, 3, 4, 5 i 6)
- **Supermercat Condís**
Carrer de Mallorca, 542
1 expositor
- **Mercat Fort Pienc**
Carrer d'Alí Bei, 105
1 expositor
- **Home Homing**
Carrer de Padilla, 243
1 expositor
- **Biblioteca Arús**
Pg. Sant Joan, 26
1 expositor
- **Vital-llit**
Galeries d'Encants Nous
Carrer de València, 548
1 expositor
- **ACURA**
Carrer del Bruc, 122
1 expositor
- **Esportiu Rocafort**
Carrer de Floridablanca, 41
1 expositor
- **Seu Districte de l'Eixample**
Carrer d'Aragó, 311
1 expositor
- **Darthy**
Carrer de Floridablanca, 114
1 expositor
- **PSC Barcelona**
Consell de Cent, 416
- **Espai Línia**
Girona, 52

No t'ho perdís

Foto: Maria Aladem/ACN

L'últim gladiador

El Museu Marítim de Barcelona va inaugurar el dia 1 de juny l'exposició *Pompeia. L'últim gladiador*, que es podrà visitar fins al 15 d'octubre. Es tracta d'una experiència immersiva a través de la realitat virtual que permet al visitant posar-se a la pell d'un gladiador romà de Pompeia, abans de l'erupció del Vesuvi. L'exposició instal·lada a la capital catalana és l'experiència de realitat virtual més gran que s'ha fet mai a Europa, amb 400 metres quadrats i amb la capacitat de tenir seixanta persones immerses alhora. A més, la mostra compta amb 150 peces originals del Museu Arqueològic de Nàpols.

Famosos

"He decidit posar punt final a la meua etapa política i iniciar una etapa al marge". Si Inés Arrimadas (Jerez de la Frontera, 1981) hagués pronunciat aquestes paraules fa cinc anys, no ens ho hauríem cregut. Com tampoc ens hauria semblat creïble que Ciutadans fos un partit pràcticament extingit. El 21 de desembre del 2017, amb el procés en plena eferescència, Arrimadas va ser la candidata més votada a les eleccions al Parlament de Catalunya. El 14 de febrer del 2021, però, la formació taronja va perdre trenta escons. Aquest és només un exemple de la desfeta que Ciutadans ha viscut en pocs anys tant al Congrés dels Diputats com a les comunitats autònomes i als municipis. El resultat desastrós del 28M va ser l'estocada final.

La fitxa

QUI ÉS? **I N É S A R R I M A D A S**

ÉS FAMOSA PER...

Haver estat un dels grans noms de Cs
Va guanyar les eleccions catalanes el desembre del 2017

QUÈ HA FET?

Anunciar que abandona la política
Després dels resultats desastrosos de Ciutadans el 28M

A LES XARXES...

Molts parlen de karma i en fan broma
Només els més fidels a Cs i Arrimadas li han dedicat elogis

Llibres

Retorn als orígens
Sònia Casas

La periodista barcelonina Sònia Casas s'ha endut el Premi Nèstor Luján amb la novel·la *Retorn als orígens* (Columna Edicions), que ficciona l'amistat entre Antoni Gaudí i l'egiptòleg Eduard Toda. Sent adolescents aficionats a visitar indrets històrics abandonats, descobreixen un misteriós gravat prehistòric a les muntanyes properes al castell d'Escornalbou.

Teatre

L'illa deserta
Marc Artigau

L'illa deserta és la història d'Ella i Ell. De tot el que hauria pogut ser. Ella que treballa en un banc i que pintava grafitis per la ciutat. Ell que és repartidor a domicili i que somia a ser actor. Ella i Ell que ens expliquen com van ser, com són i com seran, ara que una trobada fortuïta, tancats en un ascensor, els pot canviar (o no) per sempre. A la sala Villarroel de Barcelona.

Música

Abans que s'acabi el món
Gertrudis

Abans que s'acabi el món (Promo Arts Music) és el novè àlbum del grup vallesà Gertrudis, una banda més que consolidada en el panorama musical català. Precisament, en una entrevista recent amb l'ACN, el cantant del grup, Xavier Ciurans, va fer una crida perquè el català conquereixi espais més "vulgars" i no sigui percebut com un idioma "arcaic".

Pelis i sèries

Master Gardener
Paul Schrader

Narvel Roth és el meticulós horticultor de Gracewood Gardens. Està tan dedicat a cuidar els jardins d'aquesta meravellosa i històrica finca com a complaure la rica vídua Sra. Haverhill (Sigourney Weaver). Però el caos s'apodera de l'ordenada existència de Narvel quan la Sra. Haverhill li exigeix que agafi com a aprenent la seva rebel i problemàtica neboda Maya.

ESTILS DE VIDA

La migdiada és saludable, si es fa bé

Foto: Freepik

NEUROLOGIA

Des d'un punt de vista biològic, les persones estem programades per despertar-nos ben d'hora i anar a dormir al vespre. Però la societat moderna ha anat alterant aquest pla inicial. Ara continuem aixecant-nos d'hora, però cada cop dormim menys i això es nota especialment a les tardes, quan cau el nostre sistema d'alerta, un fet que es pot demostrar científicament. Una bona migdiada ens permet reconduir aquesta situació, sempre que es faci en les condicions adequades.

Un estudi elaborat per la Universitat de Múrcia i fet públic per la revista especialitzada *Obesity* revela que el risc d'obesitat augmenta fins a un 23% si les migdiades són llargues. En canvi, si descansem entorn de trenta minuts al sofà, cap al migdia o a primera hora de la tarda, es redueix el risc de pressió arterial. A més, aquest descans moderat contribueix a millorar l'atenció.

Quan dormim més de trenta minuts entrem en la fase profunda del son i el nostre cos interpreta que és de nit. Això altera el nostre metabolisme i fa que sopem més tard i que dormim menys. I aquests dos factors són els que alteren el nostre metabolisme i poden causar-nos problemes cardiovasculars.

Les claus

PATRÓ

La societat moderna ha alterat els patrons del son, i la migdiada és una manera d'adaptar-se als nous horaris

MIGDIADA

Les migdiades saludables s'han de fer asseguts al sofà o en una butaca i no poden durar més de trenta minuts

OBESITAT

Dormir massa estona després de dinar augmenta un 23% el risc d'obesitat i d'altres problemes cardiovasculars

ATENCIÓ

Un breu descans al migdia o a primera hora de la tarda millora l'atenció dels adults, en condicions normals

Foto: Freepik

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

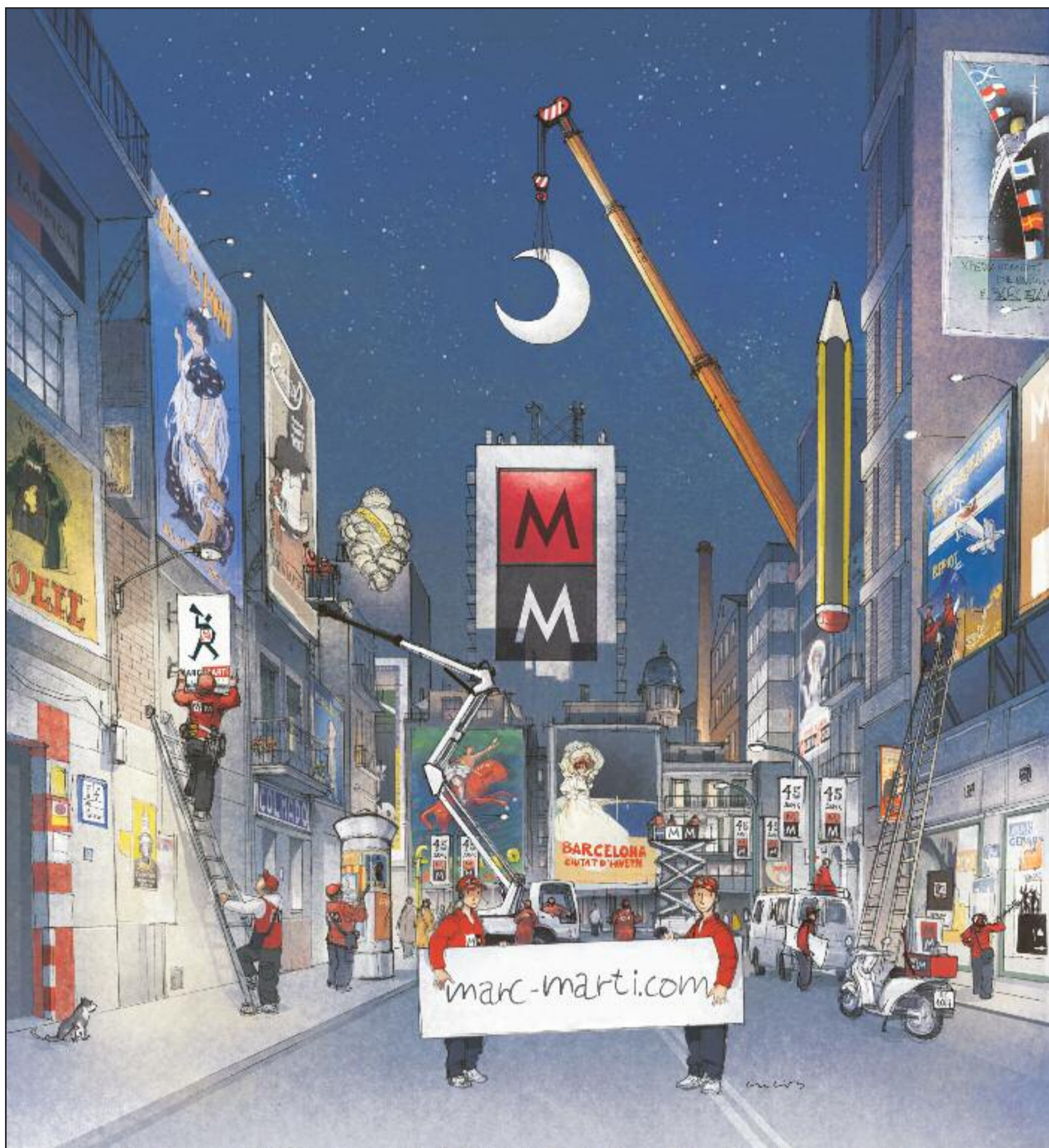

facebook

twitter

instagram

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES